

[Godskesen.]

Kredse af vort Folk og har derfor Krav paa Beskyttelse, ikke Krav paa Beskyttelse mod Kritik, men paa Beskyttelse mod Haan og Spot. Paa den anden Side ser jeg ikke nogen berettiget Interesse, som lider ved, at der gribes ind mod Haan og Spot, naar man blot sikrer sig, at Kritik i alle Tilfælde har Ret til at komme frem.

Fremdeles vil jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre mene, at det var rigtigt at optage i Lovforslaget en Bestemmelse om Undsigelse og grove Trusler i Stil med det, man har i den nuværende Straffelovs § 299. Det kan være godt nok, at Truselen som saadan skal straffes, men det forekommer mig, at den truede, den, der trues med Onder, som berører hans Liv og Velfærd, har Krav paa en stærkere Beskyttelse end den, han kan faa ved, at der blot for Truselen sættes en vel altid noget mindre Straf. Jeg vilde altsaa ønske, at Straffelovens § 299 fik en lutret Fornylelse gennem det Straffelovforslag, vi har til Behandling.

Endelig vil jeg gerne ønske, at man faar en forlænget Forældelsesfrist for Fosterdrab. De ærede Medlemmer vil have bemærket, at der sættes en meget kort Forældelsesfrist for Fosterdrab. Jeg er enig med Forslaget i, at Fosterdrab efter Omstændighederne kan egne sig til en mindre Straf. Forholdene kan være saa ulykkelige for den paagældende Kvinde, at man maa have Medlidenhed med hende, og dette ikke blot en rent subjektiv Medlidenhed, men ogsaa en paa velgrundede retlige Hensyn støttet Medlidenhed. Forholdene kan være saaledes, at man kan føle sig ganske overbevist om, at den Forbrydelse, hun nu har begaaet, vil være den eneste af den Slags, hun vil aldrig komme igen. Derfor kan jeg saa godt forstaa, at man behandler denne Forbrydelse meget mildt. Men det forekommer mig, at den Straf, man finder hun har forskyldt, bør dog blive staaende noget længere Tid. Jeg ser ikke, hvorfor den Straf skulde forældes i en saadan Fart, som der her er Tale om.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg skal ikke komme ind paa en yderligere Gennemgang af Lovforslaget, idet jeg gaar ud fra, at alle Detailundersøgelser finder Sted i Udvalget, og at vi dér faar Lejlighed til at tale om de enkelte Bestemmelser. Jeg forbeholder mig i saa Henseende baade min og mit Partis Stilling. Der er adskillige Spørgsmaal, som jeg, hvis det skulde være, kunde tage Stilling til med det samme. Men der er ogsaa mange, som jeg overhovedet slet ikke har taget Stilling til, og med Hensyn

til hvilke jeg vil lade min Stilling afhænge af de Forhandlinger, der føres i Udvalget; det er da mit Haab ligesom Venstres ærede Ordførers, at disse Forhandlinger i Udvalget maa føre til et godt Resultat i Løbet af saa kort Tid, som det nu overhovedet er muligt at anvende, naar Undersøgelsen virkelig skal være grundig. Thi deri er jeg naturligvis enig med den ærede Ordfører for Venstre: vi maa have Tid og Lejlighed til grundigt at gennemarbejde dette store og vigtige Lovforslag. Landstinget kan ikke for sin egen Værdigheds Skyld indlade sig paa at jasse Forslaget af, at sluge det uden nærmere Undersøgelse. En grundig Undersøgelse maa finde Sted; men for saa vidt dette Hensyn kan fyldestgøres, vil jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre gøre alt mit til, at Sagen kan fremmes saa meget som paa nogen Maade muligt.

Gunnar Fog-Petersen: Overfør den megen Sagkundskab, som fra baade den nuværende og den forrige Justitsminister er kommet frem her saavel som tidligere ved Sagens Behandling, føler jeg mig som Lægmand som en Spurv i Tranedans. Jeg vil ikke gøre Forsøg paa at træde ind i det Lag, men vil indskrænke mig til paa dette fremrykkede Tidspunkt af Sagens Behandling at fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger.

I Lovforslagets § 97 fastslaas det, at den, der fradømmes sin borgerlige Ære, efter 5 Aars Forløb kan faa Æresoprejsning, men der skal fra Straffens Udtaaelse hengaa 5 Aar, inden det kan ske. Dette synes jeg er for lang en Tid, navnlig under Hensyntagen til, at det i den Tid, der gaar, efter at Straffen er udstaaet, maaske ogsaa før, kunde vise sig, at han er dømt paa et uretfærdigt Grundlag, ja, maaske helt urimeligt dømt. I saa Fald synes jeg, at der skulde være en Adgang til hurtigere at give ham Æresoprejsning.

I Lovforslagets § 125 er der fastsat Bestemmelser, som falder meget nøje sammen med dem, der staar i den nugældende Straffelov: at den, som fjerner eller ødelægger noget ved offentlig Foranstaltning anbragt Segl eller Mærke, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder. Som Praksis har været hidtil her i Landet, er de af Landinspektørerne anbragte Maalmærker og Skelpæle ikke faldet ind under Straffelovens Bestemmelser, men efter min Opfattelse bør de absolut gøre det. Der hersker paa dette Omraade — hvad enhver ved, som i Praksis har haft Lejlighed til at følge Landinspektørernes Virksomhed med